

- en bönevandring tillsammans med Johannes

Joh 9:13-41

Han är ifrågasatt av lärjungarna. Är han kanske en syndare han som är blind? En straffad? Hans grannar känner inte igen honom. Så ointressant har han alltså varit för dem. Fariséerna kör med honom och talar till honom som om han inget vore värd. Av dem får han veta hur han borde se på det han varit med om, hur han borde se på sig själv och hur han borde se på Jesus. Och hans föräldrar sviker honom. De vill inte bli inblandad. Han får svara för sig själv.

Allt detta är små fragment av en större bild. Den stora bilden är en bild av ett liv i underläge, där den handikappade aldrig tagits på allvar och aldrig setts som en likvärdig, värd att respektera. Med honom kunde man hunsas bäst man ville.

Han var en som man inte låtsades om, än mindre någon som man stod upp för. En blind tiggare vid vägkanten.

(Kanske har vi alla skyndat förbi honom någon gång.)

Så kom Jesus. Med Jesus är annorlunda. Jesus stannar upp och tilltalar mannen. Jesus gör någonting för honom, med honom, och i honom. Faktiskt gör han också någonting genom honom. Han låter mannen bli ett vittne som får berätta för andra om vad Jesus gjort.

Mannen är en fin illustration av hur andlig utveckling kan se ut. Först möter han Jesus. Han vet inte så mycket om sin okände välgörare, men han vet att han behöver hjälp och hans behov av hjälp blir en mötesplats där han och Jesus kan mötas. Mannen ifrågasätts, men redogör ändå tydligt och enkelt för vad han varit med om. Han låtsas inte som om han förstår allt, men han berättar om det han trots allt förstått. Det visar sig att han är klartänkt och intelligent. När han ifrågasätts än en gång svarar han: "Kanske ni också tänker bli hans lärjungar?" "...också..." Som han själv med andra ord. Så har han alltså börjat se på sig själv med nya ögon. Han, den f.d. tiggaren är numera en lärjunge.

Så följer ett nytt möte med Jesus. Den här gången kommer inte Jesus för att tala om ögonen, utan för att tala om anden, sinnesfriden och evigheten.

"Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: "Tror du på Människosonen?" Han svarade: "Vem är han, herre? Jag vill tro på honom." Jesus sade: "Du har sett honom. Det är han som talar med dig." Då sade han: "Jag tror, herre" och föll ner för honom."

Det är alltihop så oerhört vackert. Så möter Gud en människa.

Du behöver inte förstå allt. Det räcker att du står för det du förstår.

Och Jesus kommer igen. För att komma till tro handlar nog oftast om många gudsmöten, och inte bara om ett enda.

När du börjat söka Jesus och står för det du upptäckt så ska han säkert sitta ner med dig igen för fortsatt samtal. En dag säger du kanske: - Jag vill tro.

Och Gud ska nog fortsätta och fördjupa era möten, till dess också du vågar stryka ordet "vill" ur ditt svar och göra det till en bekännelse: "Jag tror, herre."

Bön: "Gud, människor ifrågasätter mig, men vad betyder det om nu du bekänner dig till mig. När jag upptäcker det vågar också jag, som ett gensvar på din bekännelse avlägga min egen: - Jag tror Herre."

Michael Nilsson